

 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

09/05/08

Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (ΕΤΟΣ)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης
Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότσα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Συντονισμός - Επιμέλεια ύλης:
Θεοδώρα Καραμανίδου
Μουσικολογική Επιμέλεια:
Evelin Voigtmann
Μεταφράσεις:
Γλώσσημα και Βερχάιμ

Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.:
Νώντας Στυλιανίδης
Φωτογραφία Αιθ. Δοκιμών ΚΟΘ:
Άρης Ράμμος

Σχεδιασμός εντύπου:
pad advertising
Φιλμ - Εκτυπώσεις:
ΚΑΠΑ-ΜΙ Κουρτίδου-Μυλαράκης

Παρασκευή **9**
Μαΐου 2008

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Αίθουσα Τελετών Αριστοτέλειου
Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης

ώρα έναρξης: 21:00

Guido Ajmone-Marsan
διεύθυνση ορχήστρας

Fulvio Luciani
βιολί

L. v. Beethoven (1770-1827)

Εισαγωγή από τον "Egmont", έργο 84
Διάρκεια: 9'

- I. Sostenuto, ma non troppo
- II. Allegro
- III. Allegro con brio

I. Pizzetti (1880-1968)

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα
σε λα μείζονα
Διάρκεια: 28'

- I. Molto mosso e appassionato
 - II. Adagio
 - III. Andante largo
- Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ*

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

H. Berlioz (1803-1869)

Φανταστική Συμφωνία, έργο 14
«Επεισόδιο από τη ζωή ενός καλλιτέχνη»
Διάρκεια: 49'

- I. Ονειροπολήσεις-Πάθη
- II. Ένας χορός
- III. Σκηνή στην εξοχή
- IV. Πορεία προς το ικρίωμα
- V. Όνειρο της σύναξης των μαγισσών
Όνειρο μιας νύχτας του Σαββάτου
Dies irae

LUDWIG van BEETHOVEN (1770-1827)

EGMONT, ΕΙΣΑΓΩΓΗ, ΕΡΓΟ 84

Ο Μπετόβεν έγραψε τη μουσική για την τραγωδία του Γκαίτε *Έγκμοντ* στα 1810. Η μουσική αυτή περιλαμβάνει τη συμφωνική *Εισαγωγή*, ορχηστρικά ενδιάμεσα κ.λ.π. Η τραγωδία του Γκαίτε είναι εμπνευσμένη από τη ζωή του περίφημου ήρωα της Φλάνδρας κόμη Έγκμοντ (1522-68), ο οποίος την εποχή της βασιλείας του Φιλίππου Β΄ της Ισπανίας εκτελέστηκε στην αγορά των Βρυξελλών (1568).

Ο μεγάλος συνθέτης είδε στην ηρωική μορφή του Έγκμοντ τον ίδιο του τον εαυτό. Ζωγραφίζοντας τον πολεμιστή για την ελευθερία της πατρίδας του έχει εκφράσει τον ελευθερωτή στην περιοχή της τέχνης, τον πολεμιστή για την ανύψωση της ανθρωπότητας.

Το έργο αρχίζει με μια σύντομη αργή εισαγωγή, που στηρίζεται αρχικά σε μια αντίθεση ανάμεσα σε συγχωρδικά συγκροτήματα, τα οποία χαράσ-

σονται επιβλητικά σαν σφραγίδες της ηρωικής προσωπικότητας του Έγκμοντ. Ακολουθούν απαλές φράσεις των ξύλινων πνευστών, που εκφράζουν την τρυφερότητα της ηρωικής ψυχής. Το απαλό στοιχείο επικρατεί και επεκτείνεται στα έγχορδα.

Στη συνέχεια μπαίνουμε στο Allegro, του οποίου το πρώτο θέμα μοιράζεται ανάμεσα στα βιολοντσέλα και στα βιολιά. Ύστερα από μια επέκταση σε όλη την ορχήστρα παρουσιάζεται ένα δεύτερο θέμα πολύ έντονα χαραγμένο, που βγαίνει από σμίκρυνση του αρχικού μοτίβου, της αργής εισαγωγής.

Η *Εισαγωγή* τελειώνει με ένα μεγαλειώδες φινάλε, που συμβολίζει ίσως την αποθέωση του ήρωα του δράματος και θυμίζει τον ηρωικό τόνο του φινάλε της *Πέμπτης Συμφωνίας*.

Σόλων Μιχαηλίδης

ILDEBRANDO PIZZETTI (1880-1968)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΛΑ ΜΕΙΖΟΝΑ

Ο Ildebrando Pizzetti, Ιταλός συνθέτης, γεννήθηκε το 1880 στην Πάρμα και πέθανε το 1968 στη Ρώμη. Ενώ πήρε τα πρώτα μαθήματα πιάνου από τον πατέρα του, τον πιανίστα Odoardo Pizzetti, το κύριο ενδιαφέρον του επικεντρωνόταν αρχικά όχι τόσο στη μουσική, αλλά στη συγγραφή θεατρικών έργων. Τελικά, το 1895 αποφάσισε να σπουδάσει στο Ωδείο της Πάρμα σύνθεση με τον Γιοβαννί Tebaldini (ως το 1901). Με προτροπή του καθηγητή του και ακολουθώντας τις τάσεις άλλων συνομήλικων συνθετών, ο Πιτσέττι άρχισε να ασχολείται με τη μουσική των παλαιότερων εποχών, όπως το γρηγοριανό μέλος και την πολυφωνία της Αναγέννησης. Στοιχεία αυτών των εποχών διαφαίνονται χαρακτηριστικά στα έργα του, τα οποία εμφανίζουν συχνή χρήση ισοκράτη, τροπική αρμονία, που δημιουργεί ενδιαφέρουσες εναλλαγές στα ηχοχρώματα, καθώς και μοτίβα, που μεταβάλλονται σταδιακά, όπως γίνεται αργότερα στη μινιμαλιστική τεχνική.

Από το 1908 δίδαξε σύνθεση στο Ωδείο της Φλωρεντίας και το 1917 ανέλαβε τη διεύθυνσή του. Το 1924 έγινε διευ-

θυντής του Ωδείου του Μιλάνου και από το 1936 δίδαξε σύνθεση στην Accademia Nazionale di Santa Cecilia της Ρώμης, όπου διαδέχθηκε τον Respighi. Θεωρείται, μαζί με τους Alfredo Casella και Gian Francesco Malipiero, ένας από τους θεμελιωτές της σύγχρονης ιταλικής μουσικής στις αρχές του 20ού αιώνα. Οι τρεις τους εργάστηκαν για την ανανέωση μιας εθνικής μουσικής, απομακρυσμένης από το βερισμό και το ρομαντισμό.

Το 1908 ανεβαίνει στη Ρώμη η σκηνική του μουσική για το έργο *Nave* του d' Annunzio, με τον οποίο συνεργάστηκε πολλές φορές στη συνέχεια. Αυτό που επιδιώκει στη σκηνική του μουσική είναι η αρμονική ισορροπία ανάμεσα στη μουσική και το λόγο. Η αντίληψή του για το μουσικό δράμα φαίνεται με τον καλύτερο τρόπο στο έργο του *Φόνος στη μητρόπολη*, βασισμένο σε κείμενο του Eliot, που πρωτοπαίχτηκε το 1958. Έχει γράψει συνολικά γύρω στις είκοσι όπερες. Εκτός από τη σκηνική μουσική έχει αφή-

σει και πολλά έργα οργανικής μουσικής, καθώς και μουσικής δωματίου, στα οποία διαφαίνεται η άρνηση του γερμανικού χρωματισμού και η προσκόλληση στη διατονικότητα και την τροπικότητα, που τον φέρνουν πιο κοντά σε συνθέτες, όπως οι σύγχρονοί του Bartók, de Falla, ή ακόμη και Debussy.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του ανέπτυξε παράλληλα με τη σύνθεση, μια έντονη δραστηριότητα ως κριτικός, διευθυντής ορχήστρας και μουσικολόγος. Αν και όσο ζούσε είχε τιμηθεί με πολλές διακρίσεις, μετά το θάνατό του το έργο του έχει πέσει αδικώς σε αφάνεια.

Σε ώριμη ηλικία (στα 53), ο Πιτσέττι άρχισε να στρέφεται στη σύνθεση κοντσέρτων για διάφορα όργανα, όπως το *Κοντσέρτο για Βιόλα* (1955) που τελικά δεν ολοκληρώθηκε ποτέ. Ένα έργο με ιδιαίτερη ευαισθησία θεωρείται το *Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα*, το οποίο ο Πιτσέττι συνέθεσε στα τελευταία χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και δημοσίευσε το 1946. Αν και

η βασική του δομή ακολουθεί τα διαδεδομένα τρία μέρη, η εσωτερική οργάνωση λειτουργεί με βάση την αυτονομία των μουσικών θεμάτων, που ενσωματώνονται σε διαφορετικά αρμονικά επίπεδα και αντιπαρατίθενται κατά αυτόν τον τρόπο μεταξύ τους.

Στο γεμάτο πάθος α' μέρος κυριαρχούν δύο θέματα: Το πρώτο παρουσιάζεται στην αρχή από την ορχήστρα και τα χαρακτηριστικά διαστήματά του προσδίδουν ένα λυπητερό τόνο. Απεναντίας, το δεύτερο θέμα, μια όμορφη μελωδία που εισάγεται από το σόλο βιολί, φέρνει την αίσθηση της αισιοδοξίας. Έτσι, σε όλη τη διάρκεια του α' μέρους τα δύο αισθήματα, λύπη και αισιοδοξία «παλεύουν» μεταξύ τους.

Το β' μέρος έχει τη μορφή άριας και η μελωδία της απλώνεται από τα έγχορδα, που υποδιαιρούνται σε διπλές ομάδες, ενώ τα υπόλοιπα όργανα σιωπούν. Σαν κολορατούρα με έντονο μεγαλόπρεπο ύφος διανθίζεται από το σόλο βιολί, ενώ τα τύμπανα «ηχούν» κατά διαστήματα,

σαν κρυφή υπενθύμιση ενός πένθιμου εμβατηρίου. Παρόλο αυτά, η διάθεση στο β' μέρος είναι αρκετά χαρμόσυνη.

Το τελευταίο μέρος ξεκινά, αντίθετα με την παράδοση, αργά και επίσημα, με το θέμα σαν *cantus firmus* στα κόρνα και στις βιόλες. Ο συνθέτης παραθέτει ως *motto* ένα απόσπασμα από λατινικό ύμνο ("Recordare, Domine") και μας παραπέμπει έτσι στις *Τρεις χορωδιακές συνθέσεις* του για πέντε φωνές. Η μελωδία αυτή συνοδεύεται είτε από το σόλο βιολί και άλλα όργανα, είτε από ισοκράτη στη συνέχεια αναπτύσσεται και μέσα από την επεξεργασία των στοιχείων υπενθυμίζονται μοτίβα και κυρίως διαστήματα του α' μέρους. Ο σοβαρός και επίσημος χαρακτήρας μαζί με το *motto* δίνουν την εντύπωση πως ο συνθέτης στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου έφτασε σε μια εσχατολογική στάση, την οποία κατέθεσε μέσα από τη μουσική του με μαεστρία και ευαισθησία.

Evelin Voigtmann

HECTOR BERLIOZ (1803-1869)

**ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ,
«ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ», ΕΡΓΟ 14**

Ο Μπερλιόζ ήταν μόλις 17 χρονών όταν έγραψε το κολοσσιαίο έργο, που δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση στο Παρίσι στις 5 Δεκεμβρίου του 1830. Διευθυντής ορχήστρας ήταν ο Habeneck. Η ιστορική σημασία του έργου είναι μεγάλη. Για πρώτη φορά ουσιαστικά, συνειδητά και φανερά, το δράμα της ζωής ενός καλλιτέχνη, αποτελεί τον κύριο σκοπό και την κεντρική επιδίωξη ενός συμφωνικού έργου, με βάση ένα ορισμένο πρόγραμμα. Το *Επεισόδιο από τη ζωή ενός καλλιτέχνη* είναι η φλογερή αγάπη του για την Ιρλανδέζα ηθοποιό Χάριετ Σμίθσον, την οποία κατόπιν παντρεύτηκε (στα 1833).

Η προσωπικότητα της αγαπημένης τονίζεται με μια εκφραστική μελωδία που παρουσιάζεται στο πρώτο μέρος (μετά το Largo που εκφράζει τα ονειροπόλημα) και στο ένατο μέρος του Allegro agitato σε ένα ουνίσονο του φλάουτου με τα πρώτα βιολιά. Η μελωδία αυτή αποτελεί την "έμμονη ιδέα" (την *idée fixe*, όπως τη λέει), που επανέρχεται τροποποιημένη και στα άλλα μέρη του έργου. Έτσι, στο δεύτερο μέρος εμφανίζεται μέσα από τα βαλς, υπό τη ρυθμική μορφή των 3/8 και στο αργό τρίτο μέρος (Σκηνή στην εξοχή), υπό τη μορφή των 6/8. Επανεμφρα-

νίζεται στο τέλος του τέταρτου μέρους (Πορεία προς το ικρίωμα) -στο κλαρίνο- σε μια γλυκιά ανάμνηση της αγαπημένης. Στο τελευταίο μέρος διαστρέφεται σε βαθμό που χάνει τον απλό και ευγενικό χαρακτήρα της και γίνεται μια παράξενη και στριμμένη χορευτική μελωδία.

Η "έμμονη ιδέα" αποτελεί το συνδετικό κρίκο, την ενοποιό δύναμη του έργου. Έτσι, απομακρύνεται ουσιαστικά από την κλασική αντίληψη για τη συμφωνία και μετατρέπεται σε ένα συμφωνικό ποίημα.

Ο συνθέτης έδωσε το ακόλουθο "πρόγραμμα" στο έργο: *«Ένας νέος μουσικός, αρρωστημένης ευαισθησίας και φλογερής φαντασίας, από ερωτική απογοήτευση επιχειρεί στην απελπισία του να αυτοκτονήσει παίρνοντας όπιο. Η δόση του ναρκωτικού, πολύ μικρή για να του προκαλέσει το θάνατο, τον βυθίζει σε έναν ύπνο βαθύ, συνοδευόμενο από τα πιο παράξενα οράματα. Οι αισθήσεις του, τα αισθήματά του, οι αναμνήσεις του μεταμορφώνονται στο άρρωστο μυαλό του σε σκέψεις και εικόνες μουσικές. Η αγαπημένη του γίνεται κι αυτή μια μελωδία, μια έμμονη ιδέα που την ξαναβρίσκει και την ακούει παντού».*

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Ονειροπολήσεις - Πάθη (Reveries Passions)

Θυμάται πρώτα εκείνη την ανησυχία της ψυχής, εκείνο το κύμα των παθών, εκείνες τις μελαγχολίες, τις χωρίς λόγο χαρές που ένιωθε πριν να συναντήσει αυτήν που αγαπάει. Κατόπιν, τον ηφαιστειώδη έρωτα που κεραυνοβόλα του ενέπνευσε, τις παράφορες αγωνίες του, τις εκρήξεις ζηλοτυπίας, τις επανόδους τρυφερότητας, τις θρησκευτικές παρηγορίες.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

Ένας Χορός (Un Bal)

Ξαναβρίσκει την αγαπημένη σε ένα χορό, στη μέση του θορύβου μιας λαμπρής γιορτής.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

Σκηνή στην εξοχή (Scene aux Champs)

Ένα καλοκαιριάτικο βράδυ στην εξοχή, ακούει δύο βοσκούς που συνδιαλέγονται με τις φλογέρες τους. Αυτό το ποιμενικό ντουέτο, ο τόπος της σκηνής, το ανάλαφρο ψιθύρισμα των δένδρων, που γλυκά κουνιούνται από τον αέρα, κάποιες ελπίδες που του δημιουργήθηκαν τελευταία, όλα συντρέχουν στο να φέρουν στην ψυχή του ασυνήθιστη γαλήνη, να δώσουν ένα χρώμα πιο χαρούμενο. Αλλά «...Αυτή ξαναγουρίζει, η καρδιά του σφιγγεται, οδυνηρά προαισθήματα την τράζουν... Αν τον απατούσε; Ο ένας βοσκός ξαναπαίζει την απλοϊκή μελωδία του, ο άλλος δεν απαντάει πια. Ο ήλιος δύει... από μακριά ακούγεται ο κρότος της βροντής... μοναξιά... σιωπή».

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΡΟΣ

Πορεία προς το ικρίωμα (Marche au Supplice)

Ονειρεύεται πως έχει σκοτώσει την αγαπημένη του, πως έχει καταδικαστεί σε θάνατο, πως οδηγείται προς το ικρίωμα. Η συνοδεία προχωρεί στους ήχους ενός εμβατηρίου, τότε σκοτεινού και άγριου, τότε λαμπρού και επίσημου, μέσα από το οποίο ένας θόρυβος βημάτων διαδέχεται αδιάκοπα τις πιο θορυβώδεις εκρήξεις. Στο τέλος, η "έμμομη ιδέα" ξανάρχεται για μια στιγμή σαν μια τελευταία σκέψη αγάπης, για να διακοπεί από το μοιραίο κτύπημα.

ΠΕΜΠΤΟ ΜΕΡΟΣ

Όνειρο της σύναξης των μαγισσών - Όνειρο μιας νύκτας του Σαββάτου - Dies irae (Songe d' une Nuit du Sabbat)

Βλέπει τον εαυτό του μια νύχτα Σαββάτου, στη μέση ενός τρομερού πλήθους από σκιές, τέρατα κάθε είδους ενωμένα για την ταφή του. Παράξενοι κρότοι, οιμωγές, ξεσπάσματα γέλιου, μακρινές κραυγές στις οποίες κάποιες φαίνεται να απαντούν. Η αγαπημένη ξαναγουρίζει πάλι. Αλλά έχει χάσει το χαρακτήρα της, τον ευγενικό και συγκρατημένο. Δεν είναι πια παρά μια χορευτική μελωδία απαίσια, στριμμένη και αλλόκοτη. Είναι αυτή που έρχεται τα Σάββατα. Κραυγές χαράς τον υποδέχονται. Ανακατεύεται στο διανοητικό όργιο... Οι καμπάνες ηχούν πένθιμα. Έχουμε παρωδία της μελωδίας του Dies irae (Ημέρα οργής).

Από το "Πρόγραμμα" αυτό της *Φανταστικής Συμφωνίας* καταλαβαίνει κανείς τον έντονο ρομαντικό χαρακτήρα του έργου.

Σόλων Μιχαηλίδης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου κλπ, δραστηριότητες που έχουν προσελκύσει νέο κοινό στην ορχήστρα κατά τα τελευταία χρόνια. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου

κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στις ξεχωριστές μελλοντικές της παραγωγές εντάσσονται η ηχογράφηση των *Κοντσέρτων αρ. 3 και 4* του Μπετόβεν με σολίστα τον Aldo Ciccolini (EMI Classics), όσο και η παγκόσμια πρώτη ηχογράφηση έργων του Ιταλού συνθέτη Ildebrando Pizzetti (NAXOS).

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khachaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal,

N. Gutman, M. Maisky, Κ. Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalon, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, Κ. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται επίσης στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ

«Κύπρια»-Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Bαλένθια, κ.ά.).

Τον Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της ΚΟΘ "Impressions for saxophone and orchestra", με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο και διευθυντή ορχήστρας τον Μύρωνα Μιχαηλίδη, απέσπασε το βραβείο ποιότητας δισκογραφίας Pizzicato "Supersonic". Το Δεκέμβριο του 2007 πραγματοποίησε μια ιστορική συναυλία στην Αίθουσα Συναυλιών της Απαγορευμένης Πόλης του Πεκίνου, αφιερωμένη στο Ν. Καζαντζάκη, στο πλαίσιο του πολιτιστικού έτους της Ελλάδας στην Κίνα.

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssso.gr

GUIDO AJMONE-MARSAN

διευθυντής ορχήστρας

Ο Guido Ajmone-Marsan γεννήθηκε στο Τορίνο, αλλά έχει αποκτήσει την αμερικανική υπηκοότητα και σήμερα ζει στο Λονδίνο. Σπούδασε στο Eastman School of Music και στο ωδείο Santa Cecilia της Ρώμης με τον Franco Ferrara. Το 1973 του απονεμήθηκε το Α΄ βραβείο στο διαγωνισμό Rupert Foundation και τιμητική διάκριση για εμφανίσεις του με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Λονδίνου, καθώς επίσης και το βραβείο Georg Solti στο Σικάγο.

Έχει συνεργαστεί με αξιόλογες ορχήστρες, όπως του Cleveland και της Φιλαδέλφειας, με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Σικάγου, του Σαν Φρανσίσκο και του Λονδίνου, τη Φιλαρμονική

και τη Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου. Ακόμα, με την Ορχήστρα του BBC και του Παρισιού, την Tonhalle Ορχήστρα της Ζυρίχης και της Εθνικής Ακαδημίας της Santa Cecilia και την Ορχήστρα Filharmonica della Scala. Επίσης, έχει εμφανιστεί με τις μεγαλύτερες ραδιοφωνικές ορχήστρες της Γερμανίας, τη Βασιλική Ορχήστρα της Δανίας και της Στοκχόλμης και τις Συμφωνικές Ορχήστρες του Σίδνεϊ και της Μελβούρνης.

Έκανε το ντεμπούτο του το 1976 στο Φεστιβάλ Dei due Mondi στο Σπολέτο και έκτοτε έχει εμφανιστεί στις σημαντικότερες αίθουσες του κόσμου, όπως στο Royal Opera House και στο

Covent Garden, στην Όπερα Μετροπόλιταν, στην Όπερα του Σαν Φρανσίσκο και της Νέας Υόρκης, στην Εθνική Όπερα της Αγγλίας, της Σκωτίας και της Ουαλίας, στο Teatro Colon και στην Όπερα του Σαντιάγκο και του Βερολίνου. Επιπλέον, έχει υπηρετήσει ως μαέστρος στο διεθνή διαγωνισμό Cardiff Singer από το 1991 έως το 1995.

Την περίοδο 1982-1986 διατέλεσε κύριος αρχιμουσικός της ορχήστρας Gelders Orkest στο Άρνχεμ της Ολλανδίας. Από το 1983 έως το 1988 ήταν διευθυντής ορχήστρας στην Ορχήστρα του Ιλινόις στο Σικάγο, ενώ από το 1986 έως το 1990 στην Όπερα του Έσεν.

Παράλληλα με το κλασικό ιταλικό οπερατικό ρεπερτόριο του 19ου αιώνα, ο Guido Ajmone-Marsan έχει παρουσιάσει ποικίλα έργα, όπως τα *L'heure espagnole*, *L'enfant et les sortilèges*, *Hänsel und Gretel*, *Der fliegende Holländer*, *Die Walküre*, *Götterdämmerung*, *La fanciulla del West*, *La navarraise*, *La rondine*, *La Wally*, *Andrea Chenier*, *Dead Man Walking*, *Prince Igor*, *Salome*, *Ariadne auf Naxos*, *Boris Godunov*, *Mireille*, *Béatrice et Bénédicte*, *The Queen of Spades* και *Attila*.

FULVIO LUCIANI

Βιολί

Μαθητής του Paolo Borciani (πρώτο βιολί του διάσημου Quartetto Italiano) σε όλη τη διάρκεια των σπουδών του, καθώς και μαθητής του Franco Gulli και του Norbert Brainin του Amadeus Quartet, ο Fulvio Luciani υπήρξε ιδρυτής και πρώτο βιολί του Quartetto Borciani. Για περισσότερα από είκοσι χρόνια, από το 1984 έως το 2005, το Quartetto Borciani φιλοξενήθηκε από τα πιο γνωστά ιταλικά μουσικά ιδρύματα, όπως τη Σκάλα του Μιλάνου και τη Società del Quartetto του Μιλάνου, το θέατρο San Carlo της Νάπολης και το Βασιλικό θέατρο του Τορίνου, την Unione Musicale και το φεστιβάλ Settembre Musica του Τορίνου. Ακόμα, το Πανεπιστημιακό Ίδρυμα Συναυλιών και τη Φιλαρμονική Ακαδημία της Ρώμης, το Φεστιβάλ των Δύο Κόσμων του Σπολέτο και τη Μουσική Μπιενάλε της Βενετίας, τις Μουσικές Εβδομάδες της Στρέζα και το Φεστιβάλ του Ραβέλο. Έχει δώσει εκατοντάδες συναυλίες σε όλο τον κόσμο, από την Αυστρία, τη Γερμανία, την Αγγλία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, τη Σκωτία, την Ισπανία και την Ελβετία, έως τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ιράν. Παράλληλα, πραγματοποίησε ηχογραφήσεις για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση, εξέδωσε δι-

σκους, εκτέλεσε νέα έργα και συνεργάστηκε με επιφανείς καλλιτέχνες.

Ο Fulvio Luciani ακολουθούσε πάντα μια δική του πορεία σε θέματα έρευνας, είτε ως εκτελεστής είτε ως διδάσκων και συνηθίζει να γράφει για τα έργα που αναλαμβάνει να εκτελέσει κάθε φορά. Τα πρώτα έργα με τα οποία ασχολήθηκε ήταν οι Σονάτες και Παρτίτες για σόλο βιολί του Μπαχ και οι Σονάτες του Σούμαν, τις οποίες εκτέλεσε σε ντουέτο με τον Riccardo Zadra και ηχογράφησε προκειμένου να κυκλοφορήσουν σύντομα από την εταιρεία Amadeus.

Έχει εμφανιστεί σε σκηνές όπως η Σκάλα του Μιλάνου και η Società del Quartetto του Μιλάνου και σε εκδηλώσεις όπως το Διεθνές Φεστιβάλ Πιάνου Arturo Benedetti Michelangeli της Μπρέσια και το Φεστιβάλ Μουσικής του Μιλάνου. Επιπλέον, συμμετείχε σε συναυλίες του συλλόγου Alessandro Scarlatti της Νάπολης και του Πανεπιστημιακού Ιδρύματος Συναυλιών της Ρώμης. Ακόμα, έχει λάβει μέρος στα Concerti del Quirinale του Radio3, στο φεστιβάλ MiTo Settembre Musica, στη Μουσική Μπιενάλε της Βενετίας και στην Ορχήστρα Verdi του

Μιλάνου. Υπήρξε προσκεκλημένος από τα Pomeriggi Musicali για δύο συνεχόμενες περιόδους, όπου εκτέλεσε για πρώτη φορά, ως σολίστας και ως διευθυντής ορχήστρας, τη *Lydia* του Fabio Vacchi. Μάλιστα, το συγκεκριμένο έργο ηχογραφήθηκε για το κανάλι RaiTre και το RaiSat.

Το 2006 ηχογράφησε το πρώτο του CD ως σολίστας σε συνεργασία με την Ορχήστρα Pomeriggi Musicali, υπό τη διεύθυνση του Carlo De Martini, για λογαριασμό της δισκογραφικής εταιρείας La Bottega Discantica.

Κλήθηκε να συμμετάσχει στην κριτική επιτροπή του Διεθνούς Διαγωνισμού «Βραβείο Paolo Borciani» του Ρέτζιο Εμίλια, ενώ επιμελήθηκε της επιλογής και της εκτέλεσης της μουσικής επένδυσης του *La guardia alla luna* του Bontempelli. Το έργο αυτό παρουσιάστηκε στη σκηνή από το Piccolo Teatro του Μιλάνου σε συνεργασία με το Teatro Sociale του Κόμο, εμπνευσμένο από μια ιδέα του Luca Ronconi. Συμμετείχε στη διασκευή και αναθεώρηση του Κουαρτέτου του Πουτσίνι, το οποίο εκδόθηκε από τον εκδοτικό οίκο Ricordi και εκτελέστη-

κε σε παγκόσμια πρεμιέρα από το Quartetto Borciani.

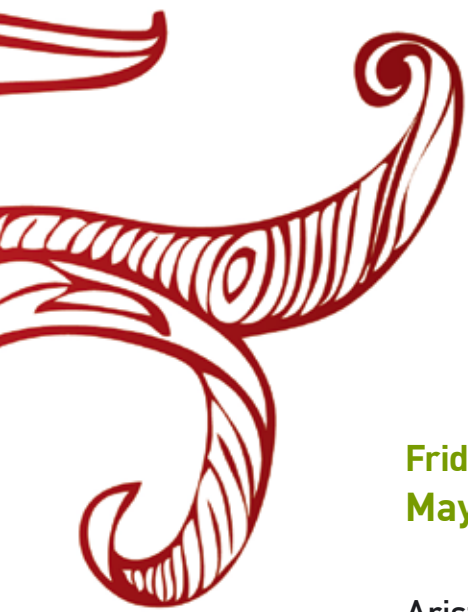
Συνεργάζεται με τους πιανίστες Riccardo Zadra, Antonio Ballista, Paolo Bordoni και Massimiliano Motterle, καθώς και με τον τσελίστα Stefano Guarino. Επιπλέον, υπήρξε συνιδρυτής του Duo Bibo με τον Luigi Spagnol.

Διδάσκει στο Ωδείο του Μιλάνου και παίζει με βιολί κατασκευής Guadagnini "ex Curci" (Μιλάνο 1753) και δοξάρι κατασκευής Benoit Rolland.

Είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Concerti di Torre Sacchetti.

Μερικά από τα πιο σημαντικά, άμεσα μελλοντικά του σχέδια αποτελούν η συμμετοχή του στις Μουσικές Εβδομάδες της Στρέζα, σε συνεργασία με τον Antonio Ballista με ένα ρεσιτάλ Στραβίνσκι. Ακόμα, μια νέα εκτέλεση για τις Σονάτες και Παρτίτες του Μπαχ για σόλο βιολί στην Παβία και η παρουσίαση έργων για σόλο βιολί, καθώς και για βιολί και ηλεκτρονική μουσική στην Τεργέστη.

Friday **9**th
May 2008

Aristotle University Hall
starting at 21:00

Guido Ajmone-Marsan
conductor

Fulvio Luciani
violin

PROGRAMM

L. v. Beethoven (1770-1827)

Overture from "Egmont", Op. 84
Duration: 9'

- I. Sostenuto, ma non troppo
- II. Allegro
- III. Allegro con brio

I. Pizzetti (1880-1968)

Violin Concerto in A major
Duration: 28'

- I. Molto mosso e appassionato
 - II. Adagio
 - III. Andante largo
- First performance by the TSSO*

INTERMISSION

H. Berlioz (1803-1869)

Symphonie Fantastique, Op. 14
"Episode de la vie d'un artiste"
Duration: 49'

- I. Passions
- II. A ball
- III. In the country
- IV. March to the Scaffold
- V. Dream of a witches' Sabbath
Witches' Round Dance
Dies irae

Classical Egnatia Grand (Alexandroupoli)

Classical Baby Grand Hotel (Athens)

Classical Athens Imperial (Athens)

Classical King George Palace (Athens)

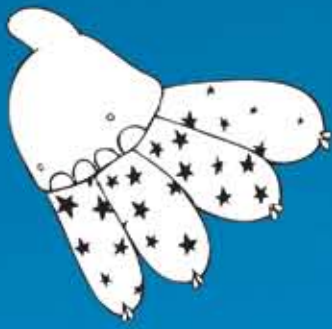
Classical Filoxenia (Kalamata)

Classical Makedonia Palace (Thessaloniki)

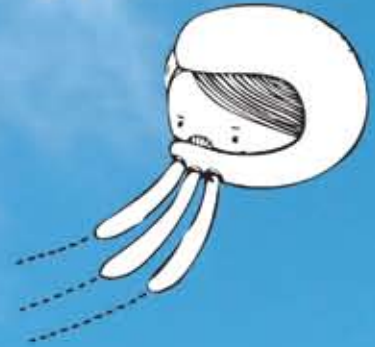

Classical Larissa Imperial (Larissa)

Classical Hotels

for an exciting stay
all over Greece
and South Eastern Europe

King George Palace (Athens) | N.J.V. Athens Plaza (Athens) | Athens Imperial (Athens) | Baby Grand Hotel (Athens) | Grand O' Hotel (Athens)
Acropol (Athens) | Vouliagmeni Suites (Athens) | Makedonia Palace (Thessaloniki) | Larissa Imperial (Larissa) | Filoxenia (Kalamata)
Egnatia Grand (Alexandroupoli) | Astir Hotel (Alexandroupoli) | Plaza Spa Suites (Rethymno) | Leoniki Residence (Rethymno)
Sheraton Sofia Hotel Balkan & Casino (Sofia, Bulgaria) | Metropol (Belgrade, Serbia)
Opening soon: Pilion, Mykonos, Bodrum (Turkey)

Central Reservations: Tel: 801 801 70 70, +30 210 37 43 590

www.classicalhotels.com

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ ΚΟΘ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄

Μίκης Μιχαηλίδης

Γιώργος Πετρόπουλος

Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφίνοπούλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γιώργος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παπά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Στράτος Κακάμπουρας

Έκτορας Λάππας

Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι Β΄

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπσιδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμαζίδης

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Ίγγα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτσιπ

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλικά

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Παύλος Μεταξάς

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίοι Β΄

Λίλα Μανώλα

Tutti

Ανθούλα Κοντογιαννάκη

Γιώργος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδα Κυριδης

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Νικολός Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ραζάκωφ

Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti

Θωμάς Μπριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β΄

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Ζαρόγκας

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β΄

Βασίλης Βραδέλης

Παντελής Φεϊζό

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόρης Νέτσκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Γιάννης Σισμανίδης

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄

Φώτης Δράκος

Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Τηνιακούδης

Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Βίττης

Μαργαρίτα Κουρτπαρασιδου

Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Οι μόνιμοι μουσικοί της ΚΟΘ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος ΚΟΘ

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Εφόρου ΚΟΘ

Στράτος Κακάμπουρας

Φροντιστές ΚΟΘ

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμψής

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΟΘ

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	25 €	20 €	10 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	20 €	15 €	7 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €

Μειωμένο* - Ομαδικό

Πλατεία - Θεωρεία	15 €	10 €	--- **
Εξώστης	10 €	7 €	---

* εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

Οικογενειακό	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	50 €	40 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	40 €	30 €	14 €
Εξώστης	30 €	20 €	14 €

1η κατηγορία: Συναυλίες: 29/3, 9/5, 9/7 (εκτός πακέτου)

2η κατηγορία: Συναυλίες: 11/1, 1/2, 14/2 [όχι σε όλα], 22/2, 21/3, 23/5, 21/6

3η κατηγορία: Συναυλίες: 7/3, 11/4

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

Α' ΠΑΚΕΤΟ - 6 συναυλίες [11/1, 1/2, 14/2, 22/2, 7/3, 21/3]

Πλατεία Α' 80 €

Πλατεία Β' - Θεωρεία 60 €

Εξώστης 40 €

Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή 35 €

Όλες οι ζώνες [εκτός πλατείας Α']

Β' ΠΑΚΕΤΟ - 5 συναυλίες [Δεν περιλαμβάνει το Θωρηκτό Ποτέμκιν,

για όσους το είχαν πληρώσει πέρυσι] [11/1, 1/2, 22/2, 7/3, 21/3]

Πλατεία Α' 70 €

Πλατεία Β' - Θεωρεία 50 €

Εξώστης 35 €

Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή 30 €

Όλες οι ζώνες [εκτός πλατείας Α']

Γ' ΠΑΚΕΤΟ - 5 συναυλίες [29/3, 11/4, 9/5, 23/5, 21/6]

Πλατεία Α' 75 €

Πλατεία Β' - Θεωρεία 55 €

Εξώστης 40 €

Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή 35 €

Όλες οι ζώνες [εκτός πλατείας Α']

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλέφωνο:
2310 589 164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται
στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2,
Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα έως Παρασκευή 10:00-16:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας
το ταμείο της ΚΟΘ λειτουργεί
10:00-13:00 (Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών)
και 19:00-21:00 (στο χώρο της συναυλίας)

Τηλέφωνο ταμείου Κ.Ο.Θ.: **2310 236 990**

Εισιτήρια προπωλούνται
από τα εκδοτήρια της πλατείας Αριστοτέλους
από τα καταστήματα i-stores (www.i-stores.gr):

Καστρισιού 1, Πλατεία Άθωνος, Θεσσαλονίκη,
2310 282 020

Κ. Καραμανλή 153, Ιωνία-Θεσσαλονίκη,
2310 784 166

Μητρ. Καλλιίδου 98, Καλαμαριά-Θεσσαλονίκη
Αθναγόρου 5, Κ. Τούμπα - Θεσσαλονίκη
Μακρυγιάννη 98, Σταυρούπολη-Θεσσαλονίκη,
2310 655 513

Τηλ. πληροφοριών και
κρατήσεων εισιτηρίων i-stores:
801 11 15 16 17 (αστική χρέωση)

Ιστοσελίδα: www.tsso.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό)
ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν
συνεννόησης με το ταμείο της ΚΟΘ

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί-
να τροποποιήσει το πρόγραμμα.
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας
επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται
σε παιδιά 6 ετών και πάνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση,
η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη
διάρκεια της συναυλίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης

e-mail: director@tsso.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίμου

Τηλ. 2310 589160

e-mail: philh@tsso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου

Τηλ. 2310 589162

e-mail: secretary@tsso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Γισημακόπουλος

Τηλ. 2310 589165

e-mail: vangelis@tsso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Μαρία Νιμπή

Τηλ. 2310 589163

e-mail: maria@tsso.gr

Νίκος Κυριακού

Τηλ. 2310 589164

e-mail: info@tsso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση

Τηλ. 2310 589157

Μανώλης Αδάμος

Τηλ. 2310 589159

e-mail: economics@tsso.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Κυριακού

Τηλ. 2310 589164

e-mail: info@tsso.gr

Εξωτερική Συνεργάτιδα

Πηνελόπη Μπαρμπετάκη

Τηλ. 210 7608093

e-mail: pbarbe@otenet.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ-

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θεοδώρα Καραμανίδου

Τηλ. 2310 589156

e-mail: library@tsso.gr

ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου

Τηλ. 2310 236990

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών,

Κολοκοτρώνη 21

564 30 Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 589162-5

Fax. 2310 604854

ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΚΟΘ

(πρώην κινηματοθέατρο Παλλάς)

Λεωφ. Νίκης 73,

546 22 Θεσσαλονίκη

Τηλ. 2310 257940

Ιστοσελίδα ΚΟΘ: www.tsso.gr

Παρασκευή 23/05/08

Μ.Μ.Θ., 21:00

διεύθυνση ορχήστρας:
Κάρολος Τρικολίδης

σοπράνο:
Τζίνα Πούλου

μέτζο σοπράνο:
Μαρίτα Παπαρίζου

τενόρος:
Mario Zeffiri

μπάσος:
Χριστόφορος Σταμπόγλης

Χορωδία Brucknerchor Linz

διεύθυνση χορωδίας:
Konrad Fleischanderl

Χορωδία Θεσσαλονίκης
διεύθυνση χορωδίας:
Αγγελική Κρίσιλα

W. A. Mozart: Μεγάλη Λειτουργία
σε ντο ελάσσονα, Κ. 427
για σολίστες, χορωδία και ορχήστρα

A. Bruckner: Το Deum σε ντο μείζονα
για σολίστες, χορωδία και ορχήστρα

Ημιτελής όπως και το Ρέκβιεμ, η Μεγάλη Λειτουργία του Μότσαρτ είναι ένα εξίσου μεγαλειώδες έργο λατρευτικής μουσικής. Θα ακουστεί μαζί με το δοξαστικό Το Ντέουμ του Μπρούκνερ, που θεωρούσε το κομμάτι αυτό ανάλογο προς το χορωδιακό φινάλε της Ενάτης του Μπετόβεν.

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΚΟΘ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

